

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

TRGOVAČKI SUD 2
U ZAGREBU
PRIMLJENO
20-07-2016
poštom — neposredno
u primj. priloga
pristojba 8

Ref. 45 PŽ-3627/2016-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Raoula Dubravca, predsjednika vijeća, Josipa Turkalja, suca izvjestitelja, i Draženka Deladio, članice vijeća, u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom DALIT CORP d.d. u stečaju, OIB 61154571122, Zagreb, Gjure Deželića 30, odlučujući o žalbi stečajnog vjerovnika MARKA WAGNERA iz Zagreba, Jukićeva 36, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1172/12-136 od 11. travnja 2016, u sjednici vijeća održanoj 21. lipnja 2016.,

riješio je

Odbija se žalba stečajnog vjerovnika MARKA WAGNERA Iz Zagreba kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1172/16-136 od 11. travnja 2016.

Obrazloženje

Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1172/12-136 od 11. travnja 2016. odbačen je zahtjev stečajnog vjerovnika Marka Wagnera za razrješenje stečajnog upravitelja Milorada Zajkovskog.

U obrazloženju tog rješenja navodi se da je tako odlučeno na temelju odredbe čl. 27. st. 1. i st. 2. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 44/96, 161/98, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03 187/04, 82/06, 116/10, 25/12, 133/12, dalje: SZ), jer je zahtjev za razrješenje podnijela neovlaštena osoba.

Protiv navedenog rješenja žalbu je podnio stečajni vjerovnik Marko Wagner.

U bitnome, u žalbi navodi, da stečajni upravitelj niti nakon tri godine od dana otvaranja stečaja nije pristupio završnoj diobi, niti je namirio vjerovnike stečajnog dužnika, iako je tijekom postupka raspolagao njegovom imovinom, slijedom čega da su ispunjene pretpostavke iz čl. 27. st. 2. SZ-a da ga stečajni sudac razriješi po službenoj dužnosti.

Žalba nije osnovana.

Ispitujući pobijano rješenje na temelju odredbe čl. 365. st. 2. i čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 148/11-pročišćeni tekst i 25/13; dalje: ZPP), a u vezi s čl. 6. SZ-a u granicama razloga navedenih u žalbi pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9. i 11. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj drugostupanjski sud nalazi da je pobijana odluka pravilna i zakonita.

Naime, iz spisa proizlazi da je zahtjev za razrješenje stečajnog upravitelja podnio stečajni vjerovnik Marko Wagner, pozivom na odredbe čl. 27. st. 1. i 2. SZ-a.

Odredbom čl. 27. st. 1. SZ-a propisano je da će stečajni sudac, na zahtjev odbora vjerovnika ili skupštine vjerovnika, razriješiti stečajnoga upravitelja istekom godine i pol dana od dana održavanja izvještajnog ročišta, ako nije unovčio imovinu koja ulazi u stečajnu masu tako da se može pristupiti završnoj diobi, a ako se imovina stečajnog dužnika sastoji od pokretnina koje se lako mogu unovčiti, taj rok iznosi devet mjeseci.

Prema odredbi stavka 2. istog članka stečajni sudac može, po službenoj dužnosti ili na zahtjev odbora vjerovnika ili skupštine vjerovnika, razriješiti stečajnoga upravitelja i prije isteka rokova iz st. 1. tog članka ako svoju dužnost ne obavlja uspješno ili iz drugih važnih razloga, a osobito ako je imenovan u više od tri stečaja čija je vrijednost stečajne mase procijenjena na više od dva milijuna kuna i kod tih stečajnih dužnika se obavlja poslovanje sukladno čl. 145.a Stečajnog zakona.

U konkretnom slučaju, sud prvog stupnja je pravilnom primjenom odredbe čl. 27. st. 2. SZ-a odbacio zahtjev jednog od stečajnih vjerovnika za razrješenje stečajnog upravitelja kao nedopušten, jer osim odbora vjerovnika i skupštine vjerovnika, takav zahtjev nije ovlaštena podnijeti neka treća zainteresirana osoba. Ako na temelju činjenica za koje je saznao iz navedenog zahtjeva stečajnog vjerovnika, stečajni sudac ocijeni da imenovani stečajni upravitelj svoju dužnost ne obavlja uspješno ili da postoje drugi važni razlozi, može donijeti odluku o razrješenju stečajnog upravitelja po službenoj dužnosti.

Kako žalitelj nije, navodima iznesenim u žalbi, doveo u sumnju pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja, trebalo je, na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 368. st. 1. ZPP-a i čl. 6. SZ-a odbiti žalbu kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsko rješenje.

U Zagrebu 21. lipnja 2016.

PREDSJEDNIK VIJEĆA
RAOUL DUBRAVEC, v.r.

Za točnost otpravka
ovlašteni službenik

U. Z. B. M. Curman
BRANKICA CURMAN